

[Hans Hansen.]

fremkom han med den Udtalelse til Pressen om denne Opstilling, at det, man vilde, var at søge at faa flere Mandater, end man hidtil havde haft. Jeg tror ikke, at dette harmonerer rigtig med det ærede Medlem Hr. Stensballes Fornægtelse.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Stensballe yderligere, at det var først efter Valget, man lavede et Valgfællesskab her i Rigsdagen mellem Venstre og Hovedstadens Venstre, men man faar nu en løjerlig Smag i Munden, naar man erindrer, at det Materiale, som Venstre brugte forud for Folketingsvalget for deres Agitation blandt Vælgerne ude i Landet, var nøjagtig det samme som det, der blev brugt her i København. Jeg mener saaledes, at det ærede Medlem Hr. Stensballe har noget vanskeligt ved at bevise, at Partiet Venstre ikke har staaet Fadder til det Barn, der kom til Verden her i København.

Det ærede Medlem Hr. Malchau mente ikke, at det foreliggende Lovforslag tog Hensyn til Grundlovens Bestemmelse om ligelig Fordeling, og var af den Formening, at det foreliggende Lovforslag gav København for meget. Det kan være interessant at minde om — og det husker det ærede Medlem Hr. Malchau sikkert —, hvorledes Forholdene var, da vi behandlede Forslagene til en ny Grundlov og den dermed forbundne Valglov i 1939 — den Valglov, som blev vedtaget af Rigsdagen og ogsaa blev stadfæstet, men som, fordi Grundloven ikke blev vedtaget, aldrig kom til at gælde. Dengang var der foretaget en Fordeling af de 174 Folketingsmedlemmer, som der var stillet Forslag om, paa den Maade, at Hovedstaden skulde have 34, Øerne 58 og Jylland 82. Hvis vi overfører denne Fordeling forholds-mæssigt paa 149 Medlemmer, skal Hovedstaden have 29, Øerne 50 og Jylland 70. Det Lovforslag, som de Konservative dengang stemte for, var altsaa videregaaende, idet det for 9 Aar siden — og Udviklingen har vel været betydelig siden dengang — gav København 1 Mandat mere end det Lovforslag, vi nu debatterer, og det gav Jylland 1 Mandat mindre. Derfor er der ikke ret megen Bund i det ærede Medlem Hr. Malchaus Argumentation for de Konservatives Stilling til det foreliggende Lovforslag.

Stensballe: Jeg takker den højtærede Minister for Udtalelsen om Kommissionens Sammensætning. Jeg tror, den højtærede Minister maa have misforstaaet mig, for jeg har ikke sagt, at vi fra Venstres Side ikke vilde gaa ind under lige Vilkaar med andre. Men jeg har sagt, at det, der her foreslaas, er at sætte en Lap paa, og at der ogsaa var andre Hensyn, der burde tages. Derfor fandt jeg, det havde været naturliggere at vente med Valglovsrevision, indtil Kommissionen kom med sit Forslag.

Maa jeg saa sige, til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, at den tidligere Forsyningsminister, Hr. Axel Kristensen, jo ikke er Formand længere. Han gik af, dengang Hovedstadens Venstre meldte sig ud. Da kom der en anden Formand, og han har ikke talt noget som helst om, at Partiet blev dannet for at skaffe flere Mandater til Venstre. Han har sagt, at det skete, for at de omkring 50 000 Venstrevælgere — som det viste sig, der var her i København — kunde faa en Repræsentation. Men det er to forskellige Ting.

Malchau: Over for det ærede Medlem Hr. Hans Hansen vil jeg gerne paapege, at jeg ikke sagde, at Hovedstaden efter det foreliggende Lovforslag fik for meget i Forhold til f. Eks. Jylland. Det udtalte jeg mig overhovedet ikke om. Jeg sagde, at hvis det Lovforslag, vi her behandler, blev vedtaget, kunde det ske, at de tætbefolkede Egne blev favoriseret paa de tyndtbefolkede Egenes Bekostning. Men hvis man vil se, hvad mit Parti i det andet høje Ting har udtalt i Betænkningen, vil man ogsaa forstaa, hvad vi mener; det, vi mener, er, kort sagt, at man kan ikke i Øjeblikket med de Oplysninger, der foreligger, og den Undersøgelse, der er sket, foretage en virkelig Ændring af Valgloven. Man kan ikke paa det Grundlag vedtage en varig Valglov, det kræver en absolut tilbunds-gaaende Undersøgelse og Analyse, bl. a. af Forskydningerne i Befolknings- og Vælgertal siden 1920, og naar man har foretaget den, kan man overveje og tage Bestemmelse om, hvorvidt der skal flyttes Mandater fra Jylland og Øerne til København. Er det berettiget at gøre det, skal det naturligvis ogsaa gøres til sin Tid.